

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

12 december 2002

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2003**

AMENDEMENTEN

voorgesteld na indiening van het verslag

Zie :

15 (2002-2003)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen
- Nrs. 2 tot 7 : Amendementen
- Nrs. 8-A tot 8-K : Verslagen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
- Nr. 9 : Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

LEGENDE :

OM = ordonnancerend minister

- A De minister-president
- B Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
- C Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
- D Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden
- E Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
- F Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
- G Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
- H Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
- I Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening
- J Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting
- X De bevoegde ministers

OM : E
Artikel 2

AMENDEMENT Nr. 49

**voorgesteld door de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Joris Van Hauthem
na indiening van het verslag**

TABEL

AFDELING I

Begrotingskredieten

Departementale begrotingen

ORGANISATIEAFDELING 31

Administratie Basisonderwijs

PROGRAMMA 10

Gewoon basisonderwijs

**Het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 31.10 “1.955.903 duizend euro”
brengen op “1.946.303 duizend euro”.**

(Verlaging met 9.600 duizend euro)

VERANTWOORDING

Jaar na jaar subsidieert de Vlaamse regering Franstalige faciliteitscholen in de zes gemeenten van de Vlaamse Rand rond Brussel en in Ronse. Ofschoon nergens in de decreetgeving inzake onderwijs een uitzondering is voorzien voor die Franstalige scholen in Vlaanderen, worden de Vlaamse eindtermen er niet gehanteerd, wordt de pedagogische inspectie niet door de onderwijsadministratie van de Vlaamse Gemeenschap uitgevoerd en werken ze niet met de Vlaamse Centra voor Leerlingenbegeleiding. Dat alles is derhalve onwettelijk.

De minister van Onderwijs verschuilt zich in dat verband achter een akkoord tussen de toenmalige onderwijsministers Dubois en Vermeylen uit juni 1970, dat het toezicht over de Franstalige scholen in de Vlaamse gemeenten met onderwijsfaciliteiten toevertrouwde aan de Franstalige inspectie, maar ook omgekeerd.

Wat dat laatste betreft, moet evenwel worden vastgesteld dat dit protocol niet wordt toegepast in de enige Nederlandstalige afdeling van een school in het Waalse Gewest, met name in Moeskroen, waar de Nederlandstalige afdeling van het Instituut Gebroeders Maristen, met 80 leerlingen, wel degelijk de leerplannen van de Franse Gemeenschap volgt en samenwerkt met een Franstalig PMS-centrum, en waar de onderwijsinspectie door de Franse Gemeenschap wordt uitgeoefend.

Men zal zich bovendien de weigering herinneren om de Vlaamse school in Komen te subsidiëren, nadat begin van de jaren tachtig de scholietjes uit de Nederlandstalige afdeling in het plaatselijke atheneum werden weggehoond en -gepest.

De Vlaamse overheid heeft dus totaal geen zicht op de kwaliteit van het Franstalige faciliteitenonderwijs waarvoor ze betaalt – zelfs niet van de lessen Nederlands – laat staan dat ze er enige zeggenschap over heeft. Zelfs de jaarlijkse rapporten van de pedagogische inspectie die door de Franse Gemeenschap werd uitgevoerd, worden niet doorgegeven aan de Vlaamse administratie. Dit is nochtans bedongen in artikel 3 van het protocol van 24 mei 1973, betreffende het beheer der Franstalige scholen in het Nederlandse taalgebied. Minister Vanderpoorten zegt daarover : “aan de administratie werd nog geen opdracht gegeven bij de Franse Gemeenschap aan te dringen bedoelde documenten te bezorgen” (schriftelijke vraag nr. 65 van 26 januari 2001). Een zoveelste bewijs van de totale desinteresse van de Vlaamse regering voor dit dossier.

De wens van het Vlaams Parlement is nochtans dat de Vlaamse Gemeenschap zelf zou toezien op de kwaliteit van de lessen in het Franstalige faciliteitenonderwijs. Dat is niet meer dan normaal. In de ogen van de Vlamingen is het faciliteitenonderwijs bedoeld om de integratie in de Vlaamse Gemeenschap te vergemakkelijken, niet om die te bemoeilijken, en zeker niet om de verfransing in de hand te werken.

In mei 1996 werd reeds een motie aangenomen die stelt dat “het Vlaams Parlement wenst dat de Vlaamse regering zo snel mogelijk zelf de pedagogische inspectie over de Franstalige scholen in Vlaanderen uitoefent”. Daar is tot op vandaag evenwel geen sprake van. Op 30 januari 2002 werd voor de derde maal een motie goedgekeurd door een unaniem Vlaams Parlement (op de UF-verkozene Van Eyken na). Daarin wordt geëist dat de Vlaamse regering zou vasthouden aan de bevoegdheid van de Vlaamse onderwijsinspectie in de Franstalige faciliteitenscholen. Bovendien wil het Parlement dat de bestaande protocollen als nietig worden beschouwd en dat zelfs de subsidies zouden worden stopgezet, mocht blijken dat de Franse Gemeenschap haar verplichtingen niet nakomt. Het mag duidelijk zijn dat ze dat niet doet. In een motie van 27 juni 2002 wordt door het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering andermaal gevraagd om “de bestaande protocollen als nietig te beschouwen en in geen subsidie meer te voorzien voor het Franstalige onderwijs in de faciliteitengemeenten, indien zou blijken dat de Franse Gemeenschap niet tegemoetkomt aan die vraag” (met name een regeling voor de onderwijsinspectie) “en haar verplichtingen niet nakomt” (subsidies voor de Vlaamse school in Komen).

De herziening van de protocolakkoorden van 1973, die sedert het begin van de legislatuur door minister Vanderpoorten wordt aangekondigd, zit ondertussen in het slop. De minister wist nochtans aanvankelijk mee te delen dat beide partijen het ermee eens waren dat de onderwijsprotocollen aan een herziening toe waren en dat er nog voor het zomerreces een formeel overleg zou worden opgestart. In april 2002 trok minister-president Dewael het dossier naar zich toe. Naar aanleiding van de stemming in mei van verschillende moties omtrent de problematiek, kreeg het parlement van VLD-fractievoorzitter Vermeiren te horen dat de besprekingen in een positieve sfeer verliepen.

Omstreeks die tijd besliste de Franse Gemeenschapsregering evenwel om een interkabinettenoverleg inzake de onderwijsinspectie te beleggen met de Franstalige vice-premiers van de federale regering. De Vlaamse regering werd noch hiervan, noch van de resultaten van dit overleg op de hoogte gebracht. In september 2002 verklaarde minister Vanderpoorten hierover in het Vlaams Parlement : “Deze gang van zaken roept ernstige twijfels op over de wil van de Franse Gemeenschapsregering om tot een nieuwe regeling te komen. De indruk bestaat dat zij de bestaande toestand wensen te handhaven. Het is uiteraard alleen zinvol de onderhandelingen verder te zetten indien er een wil van beide zijden is om vooruitgang te maken in dit dossier”.

De herhaalde oproepen van het Vlaams Parlement om op te houden met het subsidiëren van de faciliteitenscholen, bleven tot nog toe evenwel dode letter. De factuur die Vlaanderen aldus betaalt en waarmee het zijn eigen verfransing bekostigt, groeit intussen gestaag aan. Op tien jaar tijd is die geëvolueerd van ca. 200 miljoen oude frank per jaar naar stilaan 400 miljoen frank. In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 12 van 17 oktober 2002, deelt minister Vanderpoorten mee dat de gemiddelde kostprijs in het faciliteitenonderwijs per leerling in het gewoon basisonderwijs 3.145,52 euro bedraagt. Samen kosten de 3.069 leerlingen van het Franstalige basisonderwijs de Vlaamse begroting derhalve ruim 9,6 miljoen euro (ongeveer 387 miljoen BEF).

Aangezien er geen regeling is inzake de onderwijsinspectie en aangezien de Franstaligen niet aan hun verplichtingen voldoen ten aanzien van de Nederlandstalige school in Komen, geeft dit amendement uitvoering aan de verschillende moties die desbetreffend door het Vlaams Parlement werden goedgekeurd.

OM : H
Artikel 2

AMENDEMENT Nr. 50

voorgesteld door de heer Luk Van Nieuwenhuysen
na indiening van het verslag

TABEL

AFDELING I

Begrotingskredieten

Departementale begrotingen

ORGANISATIEAFDELING 45

Administratie Cultuur

PROGRAMMA 50

Algemeen cultuurbeleid

Het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 45.50 “61.338 duizend euro” brengen op “60.864 duizend euro”.

(Verlaging met 474 duizend euro)

VERANTWOORDING

Basisallocatie 12.30 “Samenwerking met de Franse Gemeenschap” schrappen.

Met de middelen van deze nieuwe basisallocatie zegt de minister “eindelijk” een reële invulling te willen geven aan de culturele samenwerking tussen de Franse en de Vlaamse Gemeenschap. Op zich zou die samenwerking vanzelfsprekend dienen te zijn. Alleen hebben de opeenvolgende regeringen ter zake voorwaarden gesteld.

Het klopt dat deze regering in de loop van deze legislatuur die voorwaarden heeft afgezwakt en samenwerking met de Franse Gemeenschap niet langer wil doen afhangen van het voorafgaandelijk erkennen van het territorialiteitsbeginsel door de Franse Gemeenschap. Anderzijds heeft ze recent te kennen gegeven dat de heroprichting van de Conseil Consultatif des Francophones de la Périphérie door het College van de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF), ondanks een eerdere uitspraak van de Raad van State, een belangrijk politiek incident is.

De COCOF is een ondergeschikt bestuur van de Franse Gemeenschap, die overigens het voornemen heeft uitgesproken om de Conseil Consultatif over te nemen en zijn werking uit te breiden naar alle Franstaligen in Vlaanderen toe.

In die omstandigheden zou het wel een bijzonder misplaatst signaal zijn om een nieuwe basisallocatie onder de titel “samenwerking met de Franse Gemeenschap” in te voeren.
